

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Асеновград, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Мария Ат. Терзиева

при участието на секретаря Йорданка Ст. Тянева
като разгледа докладваното от Мария Ат. Терзиева Гражданско дело №
20215310100842 по описа за 2021 година

Обективно съединени искиове с правно основание чл. 226 ал.1 от КЗ /отм./, 432, ал.1
мр.чл.498 ал.3 от КЗ, чл.45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът М.М. твърди, че на 12.12.2019 г. е реализирано ПТП на първокласен път I-8, км.237+200 м, в посока с.Поповица към град Пловдив. За инцидента е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали, в които е отразено че виновен за произшествието е Т. Г. П., управлявал лек автомобил „Рено-Меган“ с рег. №РВ 0973 ВМ, които поради навлизане в съседна лява пътна лента се удря в движещия се насреща автомобил, „Опел-Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК, управляван от Р.Р. – собственост на М.М.. Вследствие на това по автомобила на ищцата са констатирани множество повреди. Към датата на ПТП-то, отговорността на виновния водач, управлявал лекия автомобил „Рено-Меган“ с рег.№РВ 0973 ВМ, била застрахована по застраховка „ГО“ на автомобилистите, сключена с ответното дружество „ЗД Бул Инс“ АД със застрахователна полица № 08/119001048018 със срок от 11.04.2019 г. до 10.04.2020 г. На 25.02.2020 г. ищцата е подала уведомление до ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие, където била образувана щета. Служители на ответното дружество са извършили два огледа на увредения автомобил, но въпреки това ответното дружество не е определило, не е изплатило застрахователно обезщетение, нито е постановили мотивиран отказ за изплащане на такова. Ето защо молят да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да и заплати обезщетение в размер на 1975 лева, за нанесени имуществени вреди, причинени в резултат от ПТП, настъпило на 12.12.2019 г., ведно със законната лихва от 26.05.2020 г. до окончателното ѝ изплащане. Ангажира доказателства, претендира направените по делото разноси. Моли да се допусне

СТЕ с конкретно формулирани въпроси, както да бъде задължен ответника да представи на осн.чл.190 ГПК цялата ликвидационна преписка по щета № 2010005950/2020 г., (ведно с целя снимков материал от увредените части, системи и детайли) по МПС „Опел-Векра“ с рег.№ РВ 8522 СК.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от ответника „ЗД Бул Инс“ АД, с който оспорва изцяло предявения иск по основание и размер. Твърди, че деликтът не е причинен от водача на лек автомобил с рег.№РВ 0973ВМ. Оспорва механизма на ПТП-то, заявява че претендираното обезщетение е в завишен размер. Прави възражение за съпричиняване на вредата, като твърди че водача на л.а. „Опел-Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК значително е допринесъл за настъпване на ПТП-то, които се е движил с несъобразена скорост и не е успял да спре при внезапно възникнала опасност на пътя. Ангажира доказателства, не възражава да бъде допусната исканата СТЕ, моли да се разпита както свидетел Т. Г. П..

След като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното:

Не е спорно между страните, че на 12.12.2019 г. на път I-8, км.237+200 м. от републиканската пътна мрежа на Република България, в посока село Поповица към град Пловдив е настъпило ПТП, по вина на Т. Г. П., които управлявал л.а.„Рено Меган“ с рег.№ РВ 0973 МВ, загубил е управлението над автомобила си и навлезнал в насрещното платно, вследствие на което е реализирал удар в движещия се в насрещното платно (в обратна за него посока): л.а „Опел Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК, управляван от Р.Р. (собственост на М.Д. М.).

От ищеца по делото са представени: констативен протокол за ПТП от 12.12.2019 г., План-схема на възникнало ПТП с пострадали лица, копие от Свидетелство за регистрация на МПС: „Опел Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК, Опис-заключение на щетите на същия автомобил, Справка/проверка за сключена застраховка „ГО“.

Представено е копие от протокол от съдебно заседание, проведено на 12.02.2021 г. по НОХД № 41/2021 г. (както и делото) по описа на РС Асеновград – от което е видно, че подсъдимия Т. Г. П., ЕГН ***** е признат за виновен, за това че на 12.12.2019 г. на път I-8, км.237+200 в землището на град ..., обл. Пловдивска, при управление на л.а.„Рено Меган“ с рег.№ РВ 0973 МВ е нарушил конкретно посочените правила за движение и по непредпазливост е причинил телесна повреда на повече от едно лице, поради което и на осн.чл.343 ал.3 б “а“ вр.ал.1 б “б“ във вр.чл. 342 ал.1 вр.чл.55 ал.1 т.1 от НК му е определено и наложено наказание „шест месеца лишаване от свобода“, което на осн.чл.66 ал.1 от НК е отложено за срок от три години, считано от влизане в съда на определението. Т.П. е бил лишен и от правото на управление МПС за срок от 10 месеца.

От ответника са представени: Албум на повредите по лекия автомобил „Опел Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК.

От заключението по съдебно-автотехническата експертиза на вещното лице инж. С.М., неоспорена от страните - която съдът кредитира като компетентно изготвена се установява,

че на 12.12.2019 г., около 18 ч. на път I-8, км.237+200 м., в землището на гр. ..., обл. П-вска, с посока на движение с.Поповица към гр. Пловдив, се движи МПС л.а.,„Рено Меган“ с рег.№ РВ 0973 МВ, управляван от Т. Г. П.. На същия път, но в обратна посока се движи МПС л.а „Опел Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК, управляван от Р.Р. (собственост на М.Д. М.). Внезапно и малко преди двете МПС-та да се разминат, водачът на л.а.,„Рено Меган“ с рег.№ РВ 0973 МВ – Т.П. е загубил управление над автомобила и навлезнал в насрещното платно, в следствие на което е реализирал ПТП с движещият се в насрещната посока л.а „Опел Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК. Съгласно протокол № 260018 на АРС е одобрено споразумение, при което Т.П. – водача на л.а.,„Рено Меган“ е признат за виновен за това, че с автомобила е навлезнал в насрещната лента, където е настъпил удар с л.а. „Опел Вектра“. Средната пазарна стойност на л.а. „Опел Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК, към датата на събитието е 2337 лева. При механизма на произшествието, за който има данни по делото, от техническа гледна точка е възможно да бъдат повредени посочените детайли в съответната степен. Стойността на ремонта за възстановяване на автомобила е 18 671 лева. Средната пазарна стойност на автомобила към датата на събитието е била 2 337 лева. Тъй като стойността на ремонта надвишава 70 % от пазарната стойност то следва, че възстановяване на автомобила е технически възможно, но е икономически нецелесъобразно, тъй като се касае за икономическа тотална щета. Стойността на щетата след приспадане на стойността на автомобила предаден за скрап е 1975 лв. Средната пазарна стойност на автомобила към датата на събитието е била 2337 лв., а 75 % от пазарната стойност е 1753 лева.

Съгласно разпоредбата на чл.226 ал1 от КЗ /отменен/ се признава в полза на пострадалото лице, пряк иск срещу застрахователя по застраховка „ГО“ на прекия причинител на вредите. Отговорността на застрахователя е пряко обусловена и тъждествена по обем с отговорността на деликвента и за да бъде тя ангажирана е нужна към момента на настъпване на увреждането, да е налице валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за „ГО“, сключен между прекия причинител и застрахователя и кумулативно наличие на предпоставките от фактическия състав на разпоредбата на чл.45 от ЗЗД, съгласно които всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другимо, а според чл.2 на същия текст, при всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното.

Не е спорно между страните, че пътно-транспортното произшествие е станало в срока на действие на договора за застраховка „Гражданска отговорност“, обективизиран в полица валидна за периода от 11.04.2019 г. до 10.04.2020 г. , сключена за л.а. с рег.№ РВ 0973 МВ, със застрахователно дружество ЗД „Бул Инс“ АД. С него застрахователят се е задължил да покрие отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, при управление на посочения автомобил. Установено е, че за настъпването на застрахователното събитие, незабавно са били уведомени служители от РУ „Полиция“ Асеновград, мястото на произшествието е посетено от дежурен автоконтрольор – за което е съставен необходимия констативен протокол, удостоверяващ събитието. Безспорно установено е по делото, че в срока по чл.206 ал.1 от КЗ /отм./ ищецът е уведомил

застрахователя за настъпването на застрахователното събитие, допуснал го е да извърши оглед на автомобила /чл.207 ал.3 от КЗ/, образувана е била щета. Депозирал е искане/писмена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, както и посочените от застрахователя документи, както че застрахователя не е изплатил на ищеца обезщетение. Доказано е от приетата по делото СТЕ, че по пострадалия автомобил от ПТП-то, собственост на ищеца са били причинени множество имуществени вреди – общо в размер на 18 671 лева, за ремонт и възстановяване на автомобила. Ето защо и на основание чл. 432 от КЗ /чл.226 ал.1 от КЗ отменен/ за този ответник е възникнало задължение да заплати обезщетение за имуществените вреди, причинени на автомобила на ЗД М.М. на 12.12.2019 год. в размер на 1975 лв.

За основателността на прекия иск в тежест на ищеца е да докаже, че е претърпял вреди, в причинна връзка с виновно противоправно деяние на лице, чиято гражданска отговорност към датата на деянието е застрахована при ответника, както и какъв е техният размер.

Установено е по делото, че за пътно транспортното произшествие е бил съставен Протокол, в последствие срещу виновния водач образувано досъдебно производство, а по НОХД № 41/2021 г. по описа на РС Асеновград, подсъдимия Т. Г. П., ЕГН ***** е признат за виновен, за това че на 12.12.2019 г. на път I-8, км.237+200 в землището на град ..., обл. Пловдивска, при управление на л.а., „Рено Меган“ с рег.№ РВ 0973 МВ е нарушил конкретно посочените правила за движение и по непредпазливост е причинил телесна повреда на повече от едно лице, както и материални щети.

Съгласно чл.300 ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд (в това число и сключеното споразумение, което е приравнено на присъда) е задължително за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговото противоправност и виновността на дееца. Тук следва да се съобрази обстоятелството, че не е установено водачът на увредения автомобил Р.Р. да е извършил нарушение на правилата за движение. Същият се е движил по път с предимство със съобразена скорост. Той не е бил длъжен и не е могъл да предвиди неправомерното поведение на водача Т.П., които е нарушил подробно посочените правила за движение по пътищата. Това означава, че той няма вина за настъпване на пътно-транспортното произшествие, а това е необходима предпоставка, за да носи отговорност за причиняване на вредоносния резултат и обезщетяване на претърпените вреди. Ето защо възражението за съпричиняване е неоснователно.

Възражението на ответника, че не е изяснен механизма на ПТП-то също е неоснователно, тъй като същия е изяснен по приложеното НОХД 41/2021 г. по описана РС Асеновград, в следствие на което Т.П. е признат за виновен и осъден, което от своя страна представлява искане за пререшаване на въпроса за вината, което не е допустимо по чл.300 от ГПК.

Изяснено е още, че за нанесените при това ПТП щети по автомобила си, ищецът е уведомил застрахователя - ответник и по повод на това е била заведена щета, извършен оглед от служител на ответника на увреденото МПС и са съставени опис на претенцията, по щета с номер 201005950/2020 г., но застрахователно обезщетение не е било определени и изплатено в определения за това срок.

Видно от заключението на съдебно - автотехническата експертиза е, че стойността на вредите по автомобила, към датата на ПТП /в условията на тотална щета/, като ги е изброил подробно и по стойност. При тотална щета обезщетението се определя като се вземат предвид запазените части. След като взема предвид тази стойност, вещото лице определя размерът на имуществените вреди, причинени на автомобила към датата на ПТП, която е 1975 лева.

При така събраните доказателства, съдът счита, че ищецът е установил и доказал при условията на пълно и главно доказване основанието и размера на предявения иск, така както са описани и по-горе.

Спорът се състои в това дали ответникът-застраховател е определил /покрил/ правилно причинените по автомобила на ищеца материални щети от ПТП предизвикано от водача, застрахован при ответника с валидна застраховка „Гражданска отговорност“, налице ли е основание за изплащане на застрахователно обезщетение, има ли връзка ПТП-то с причинените на автомобила на ищеца вреди, респективно какъв е техния реален размер и подлежат ли на репарирание.

За да даде отговор на тези въпроси съдът се позовава на действащата нормативна база, събраните по делото доказателства и на съдебната практика на касационната инстанция. Съгласно разпоредбата на [чл.432, ал.1 КЗ](#) увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност", какъвто е и настоящият случай - предявен иск за сумата, представляваща реално причинените вреди.

Съгласно разпоредбата на [чл.386, ал.2 КЗ](#) (аналогична с разпоредбата на [чл.208, ал.3 КЗ](#) (отм.) при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Разпоредбата на [чл. 400, ал. 2 КЗ](#) повелява, че за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. В този смисъл е и задължителната практика на ВКС, обективирана в постановените по реда на [чл. 290 ГПК](#) решения, както следва: решение № 6/02.02.2011г. по т. д. № 293/2010г. на ВКС, I т. о.; решение № 206/03.09.2013г. по т. д. № 107/2011г. на ВКС, II т.о.; решение № 79/02.07.2009г. на ВКС по т.д. № 156/2009г., I т.о.; решение № 235/27.12.2013г. по т. д. № 1586/2013г. на ВКС, II т.о.; решение № 115/09.07.2009г. по т. д. № 627/2008г. на ВКС, II т.о., решение № 209/30.01.2012г. на ВКС по т.д. № 1069/2010г., II т.о., както и в определение № 156/27.03.2015г. по т.д. № 1667/2014г. на ВКС, II т.о., постановени при действието на КЗ (отм.);, но приложими и в настоящия случай, съгласно която за възстановителна стойност се приема стойността на разходите за материали и труд, по средна пазарна цена към момента на настъпване на застрахователното събитие, без да се прилага коефициент за овехтяване на увредените части, доколкото по такива цени ще може да се купи вещ от същото качество и количество като увредената вещ.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че предявеният иск от ищеца за осъждане на ответника, да заплати за причинени му имуществени вреди върху л.а „Опел Вектра“ с рег.№ РВ 8522 СК, е основателен и следва да бъде уважен изцяло за сумата 1975 лева, представляваща нанесени щети на автомобила. Съгласно чл. 86 от ЗЗД във връзка с чл. 84, ал. 3 от ЗЗД при задължения от неправомерно увреждане длъжникът изпада в забава и без покана. Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати обезщетение за забава в размер на законната лихва от 26.05.2020 г. до окончателното изплащане на главницата.

С оглед изхода от спора и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, на ищеца се дължат разноски, съобразно представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Чл. 38 от ЗА указва, че в случаите на осъществена безплатна правна помощ на материално затруднено лице, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Ето защо за осъщественото безплатно процесуално представителство пред настоящия съд следва да бъде определено възнаграждение, съгласно действащата норма на чл. 7, ал. 2 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определена на база материален интерес, доколкото така е формулирано в цитираната разпоредба, в размер на 500.97 лв. Ответникът следва да бъде осъден да заплати така определеното възнаграждение на процесуалния представител на ищеца. А на ищеца, съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК, следва да бъдат възстановени от ответника сторените по делото разноски, съгласно приложен списък, общо в размер на 279 лева, от които: 200 лв. заплатено възнаграждение за вещо лице и 79 лв. платена държавна такса.

то защо и поради мотивите, изложени по-горе, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление град София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.С.П. и К.Д.К., **да заплати на** М. Д. М., ЕГН ***** от село ..., общ. ..., обл. ..., ул. ..., сумата от **1975 лева** (хиляда деветстотин седемдесет и пет), представляваща обезщетение за причинени от Т.Г. П. - управлявал застрахования л.а. „Рено-Меган“ с рег. №РВ 0973 ВМ (застрахован по застраховка ГО при ЗК „Бул инс“ АД) на л.а. „Опел Вектра“ с рег. № РВ 8522 СК – собственост на М. М., имуществени вреди от непозволено увреждане, при пътно-транспортно произшествие на 12.12.2019 г. по път I-8, км.237+200 м., в землището на гр. ..., обл. П-вска, с посока на движение с.Поповица към гр. Пловдив, ведно със законната лихва върху главницата от 26.05.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **279 лева** (двеста седемдесет и девет), представляваща направени разноски по производството.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление град София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.С.П. и К.Д.К., **да заплати на** Адвокатско дружество „Г. и Марков“ булстат 177430738, представлявано от управителя адвокат К.Г., с адрес град Хасково, бул. „България“ № 150, ет.2, офис 217, сумата от **500.97 лева** (петстотин лева и деветдесет и седем стотинки) адвокатско възнаграждение с ДДС, на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, за оказаната безплатна правна помощ на М. Д. М., ЕГН: ***** по гр.дело № 842/2021 г. по описа на РС Асеновград.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Пловдив, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____